

Sygn. akt I C 337/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: ASR Ewa Malinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2018 roku na rozprawie

sprawy z powództwa **A. N.**

przeciwko (...) z siedzibą w **W.**

o odszkodowanie

I/ zasądza od strony pozwanej (...) na rzecz powoda A. N. kwotę 21 442,54 zł (dwadzieścia jeden tysięcy czterysta czterdzieści dwa złotych pięćdziesiąt cztery groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 12 lipca 2018 r. do dnia zapłaty,

II/ oddala powództwo w pozostałej części,

III/ zasądza od strony pozwanej (...) na rzecz powoda A. N. kwotę 5190 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 337/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 28 lutego 2017 r. powód A. N. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) (dalej także: (...)) kwoty 21 442,54 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 31. dnia od otrzymania akt szkody od (...) spółki akcyjnej do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, że w dniu 19 sierpnia 2016 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki J. (...) będący własnością powoda A. N.. Sprawca wypadku nie posiadał ważnej polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, wobec czego powód zlecił przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego (...) spółce akcyjnej (dalej także: (...) E. (...)), gdzie pojazd powoda posiadał ważną polisę ubezpieczenia AutoCasco. (...) Towarzystwo (...) przyznało powodowi odszkodowanie w łącznej wysokości 30 374,78 zł. Poszkodowany zlecił sporządzenie prywatnej kalkulacji kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu i według tej kalkulacji koszty naprawy wynoszą 51 417,32 zł. Za sporządzenie kalkulacji poszkodowany uiścił kwotę 300 zł. Powód dochodzi brakującej części odszkodowania w kwocie 21 142,54 zł, będącej różnicą między kwotą 51 417,32 zł wynikającą z prywatnej kalkulacji a kwotą odszkodowania wypłaconego przez (...) E. (...) w wysokości 30 274,78 zł, a nadto dochodzi kwoty 300 zł tytułem zwrotu kosztów w związku ze zleceniem sporządzenia kalkulacji naprawy.

W odpowiedzi na pozew (...) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu. Zakwestionował swoją odpowiedzialność zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Podniósł, że powód nie udowodnił, że pojazd sprawcy zdarzenia nie posiadał ważnej polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, a więc nie wykazał zasady odpowiedzialności strony pozwanej. Następnie podniósł zarzut spełnienia świadczenia, a to z uwagi

na wypłacenie powodowi przez (...) E. (...) kwoty 30 374,78 zł. (...) wskazał, że powód nie wykazał, aby dochował trybu dochodzenia roszczeń wobec (...), określonego w przepisie art. 108 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Następnie strona pozwana zwróciła uwagę na ograniczenie swojej odpowiedzialności wynikające z przepisu art. 106 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, z którego wynika że Fundusz wyrównuje szkodę w części, w której nie może być ona zaspokojona z ubezpieczenia dobrowolnego. Zdaniem Funduszu, ponosi on odpowiedzialność w ramach różnicy, która nie mogła być pokryta z przyczyn obiektywnych w ramach umowy ubezpieczenia dobrowolnego. W dalszej kolejności (...) zakwestionował roszczenie co do wysokości i podniósł, że ewentualne odsetki powinny być zasądzone od dnia wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 sierpnia 2016 r. w Gminie D. na dwupasmowej jezdni doszło do zderzenia bocznego pojazdów marki J. (...) o nr rej. (...) będącego własnością powoda A. N. oraz pojazdu marki M. o nr rej. (...), którym poruszał się W. Z.. Przyczyną zdarzenia było nieprawidłowe zmienianie pasa ruchu przez W. Z., który ukarany został mandatem karnym. Powód poruszał się po lewym pasie ruchu, a sprawca po prawym. Wykonując manewr skrętu w lewo, sprawca zahaczył o prawy bok samochodu J., który odbił się od pojazdu sprawcy i lewym bokiem uderzył o bandę. Powód wezwał na miejsce zdarzenia Policję. Sprawca nie okazał wobec funkcjonariuszy policyjnego ubezpieczenia OC, zaś policjanci poinformowali powoda, że w ich bazie nie widnieje ubezpieczyciel dla pojazdu sprawcy. W zaświadczeniu wystawionym przez Komendę Miejską Policji we W. dotyczącą przebiegu tego zdarzenia, w rubryce dotyczącej pojazdu marki M. o nr rej. (...), wpisano: „Ubezpieczyciel: brak”.

Dowód: zaświadczenie z dnia 1.09.2017 r. – k. 150, przesłuchanie powoda A. N. – e-protokół z rozprawy z dnia 7.11.2017 r. – koperta k. 156.

Pojazd, którym kierował sprawca wypadku, w chwili zdarzenia nie był objęty umową obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Dowód: zaświadczenie z dnia 1.09.2017 r. – k. 150, zapytanie o pokrycie ubezpieczenia – k. 151.

Powód A. N. kupił samochód marki J. (...) w maju 2016 r. jako pojazd uszkodzony. A. N. dokonał naprawy we własnym zakresie, używając zarówno części oryginalnych, jak i używanych. Nie korzystał z autoryzowanego serwisu obsługi.

Dowód: przesłuchanie powoda A. N. – e-protokół z rozprawy z dnia 7.11.2017 r. – koperta k. 156.

W dacie szkody pojazd powoda marki J. (...) objęty był ubezpieczeniem Autocasco w ramach umowy potwierdzonej polisą nr (...). Ubezpieczenie zawarto na okres od 3.06.2016 r. do 2.06.2017 r. z sumą ubezpieczenia 129 668 zł brutto. Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco) należących do klientów indywidualnych. Stosownie do § 25 pkt 1.1 OWU, rozmiar szkody częściowej oraz wysokość odszkodowania ustalana jest na podstawie wyceny E. (...), według poniższych mierników: 1) norm czasowych napraw określonych przez producenta pojazdu, 2) stawki za roboczogodzinę w wysokości 65 zł brutto za prace blacharskie, mechaniczne i lakiernicze, 3) zawartego w ocenie technicznej wykazu części (zespołów) zakwalifikowanych do wymiany, według średnich cen brutto części alternatywnych oraz materiałów. Zgodnie z punktem 2, jeżeli części alternatywne nie występują na rynku polskim, do rozliczenia przyjmuje się ceny brutto części oryginalnych, pomniejszone o poniższe zużycie eksploatacyjne, z zastrzeżeniem postanowień ust. 3 (od 25% do 65% w zależności od okresu eksploatacji pojazdu).

Dowód: polisa nr (...) – k. 14, Ogólne Warunki (...) k. 87-101.

Powód A. N. w ramach posiadanej polisy AutoCasco zgłosił szkodę (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S.. Zakład ubezpieczeń przeprowadził postępowanie likwidacyjne i zgodnie z kalkulacją naprawy nr (...), ustalił koszty naprawy pojazdu marki J. (...) na kwotę 28 781,73 zł brutto i wypłacił tę kwotę powodowi. Pełnomocnik powoda pismem z dnia 21 grudnia 2016 r. wezwał (...) Towarzystwo (...) do zapłaty dalszej kwoty 22 935,59 zł, dołączając do wezwania

prywatny kosztorys naprawy. Pismem z dnia 24 stycznia 2017 r. (...) E. (...) poinformowała pełnomocnika powoda o ponownym ustaleniu wysokości odszkodowania i dopłacie kwoty 1493,05 zł, a następnie wskazaną kwotę przełała na rzecz powoda. W piśmie zakład ubezpieczeń wyjaśnił, że stosownie do postanowień OWU, w przypadku powoda zastosowanie miało m.in. pomniejszenie cen części alternatywnych o 40%.

Dowód: protokół szkody w pojeździe nr (...) – k. 26-27, kalkulacja naprawy nr (...) – k. 15-23, pismo (...) E. (...) z dnia 7.11.2016 r. z informacją o wysokości przyznanego odszkodowania – k. 24, potwierdzenie przelewu kwoty 28 781,73 zł – k. 25, wezwanie do zapłaty z dnia 21.12.2016 r. – k. 72-74, pismo z dnia 24.01.2017 r. – k. 28-29, kosztorys z dnia 23.01.2017 r. – k. 31-39, potwierdzenie przelewu kwoty 1493,05 zł – k. 40.

A. N. zwrócił się do rzeczoznawcy D. S. o sporządzenie kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu marki J. (...). Wskutek zlecenia D. S. sporządził kalkulację naprawy przedmiotowego pojazdu w systemie A., w której koszty jego naprawy wycenił na kwotę 51 417,32 zł brutto.

Dowód: prywatna kalkulacja naprawy sporządzona na zlecenie powoda – k. 41-47.

Za opracowanie kalkulacji naprawy nr (...) powód A. N. poniósł koszt w wysokości 300 zł.

Dowód: faktura nr (...) – k. 48.

Po kolizji z dnia 19 sierpnia 2016 r. powód dokonał naprawy pojazdu marki J. (...) używając zarówno części oryginalnych, jak i używanych. Korzystał z usług nieautoryzowanego serwisu blacharskiego.

Dowód: przesłuchanie powoda A. N. – e-protokół z rozprawy z dnia 7.11.2017 r. – koperta k. 156.

Pismem z dnia 8 grudnia 2016 r. pełnomocnik powoda wezwał (...) do zapłaty kwoty 22 935,59 zł, a w tym kwoty 22 635,59 zł tytułem brakującej części odszkodowania i kwoty 300 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia kalkulacji naprawy nr (...) z dnia 7 grudnia 2016 r. przez prywatnego rzeczoznawcę.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 8.12.2016 r. – k. 49-50.

W związku ze zdarzeniem z dnia 19 sierpnia 2016 r. rzeczywista wysokość szkody w pojeździe marki J. (...) o nr rej. (...), tj. kosztu naprawy z użyciem nowych oryginalnych części zamiennych O, technologii producenta, a także przeciętnych cen usług w warsztatach samochodowych stosowanych na terenie P. (tj. 100 zł stawka za roboczogodzinę prac blacharskich i 110 zł stawka za roboczogodzinę prac lakierniczych), wynosi brutto 52 954,67 zł brutto. Natomiast koszty naprawy z użyciem alternatywnych części zamiennych, technologii producenta, a także przeciętnych cen usług w warsztatach samochodowych stosowanych na terenie P., wynosiły brutto 52 745,28 zł. Dla pojazdu nie występowały alternatywne części zamienne z wyjątkiem zestawu kleju szyby tylnej.

Naprawa z użyciem oryginalnych części zamiennych O z zastosowaniem odpowiednich potrąceń ze względu na wcześniejsze uszkodzenia oraz zgodnie z technologią producenta daje pełną gwarancję odpowiedniej jakości jak i przywrócenia stanu i wartości pojazdu sprzed zdarzenia.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej G. G. wraz z kalkulacjami naprawy – k. 170-195.

Powyższych ustaleń sąd dokonał na podstawie przytoczonych wyżej pism i dokumentów złożonych przez obie strony, których treść nie była kwestionowana, dowodu z przesłuchania powoda A. N. oraz na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej G. G.. Opinię biegłego Sąd uznał za rzetelną, a wnioski opinii należy uzasadnione i mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Żadna ze stron nie wносиła zarzutów do opinii, jak również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jej z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości w zakresie roszczenia głównego oraz w części w zakresie roszczenia o odsetki ustawowe za opóźnienie.

Strona pozwana kwestionowała w sprawie swoją odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki wypadku, zarówno co do zasady jak i wysokości.

Celem rozstrzygnięcia zasadności zarzutów podnoszonych przez stronę pozwaną, należało na wstępie rozważyć postawę prawną jej odpowiedzialności. Podstawa ta wynika z przepisu art. 98 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) (t.j. Dz. U. 2013 r. poz. 392). Zgodnie z tym przepisem, „do zadań Funduszu należy zaspokajanie roszczeń z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych, o których mowa w art. 4 pkt 1 i 2, w granicach określonych na podstawie przepisów rozdziałów 2 i 3, za szkody powstałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

3) na osobie, w mieniu, w mieniu i na osobie, gdy:

a) posiadacz zidentyfikowanego pojazdu mechanicznego, którego ruchem szkodę tę wyrządzono, nie był ubezpieczony obowiązkowym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.” Istotne znaczenie dla określenia zasad zaspokajania roszczeń z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych, do których odsyła w/w przepis art. 98 ust. 1, mają przepisy art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...). Zgodnie z art. 34 ust. 1, z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej (art. 36 ust. 1 zd. 1 wskazanej ustawy).

Odpowiedzialność posiadacza pojazdu, będącego sprawcą zdarzenia z dnia 16 sierpnia 2016 r., wynika z treści art. 436 § 2 k.c. Stosownie do tego przepisu w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji można żądać wzajemnie naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych. Jest to zatem odpowiedzialność na zasadzie winy. Aby można było skutecznie przypisać odpowiedzialność za szkodę, konieczne jest udowodnienie zaistnienia samej szkody, tj. uszczerbku majątkowego, zawinionego działania lub zaniechania posiadacza pojazdu mechanicznego w sytuacji zderzenia się pojazdów oraz istnienia adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zderzeniem się pojazdów. Powód udowodnił wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej kierującego pojazdem marki M., a w konsekwencji przesłanki odpowiedzialności (...). Z przedłożonej przez powoda notatki policyjnej z dnia 1 września 2017 r. (k. 150), a także z zeznań powoda o przebiegu zdarzenia, wynika że winę za zdarzenie ponosił W. Z., ukarany mandatem karnym.

Bezzasadne były zarzuty (...), że powód nie udowodnił, aby pojazd sprawcy zdarzenia nie był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem OC w dacie wystąpienia szkody. Okoliczność ta wynikała zarówno ze wspomnianej notatki policyjnej, jak również z wydruku ze strony internetowej (...) (k. 151). Ustawowo określonym zadaniem (...) jest prowadzenie rejestru umów ubezpieczenia m.in. odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (art. 102 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...)). Skoro strona pozwana, pomimo przedłożonych przez powoda dokumentów, twierdziła że pojazd sprawcy w chwili zdarzenia objęty był umową obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, to powinna okoliczność tę wykazać.

Strona pozwana powoływała się następnie na ograniczony zakres swojej odpowiedzialności wynikający z przepisu art. 106 ust. 1 u.u.o. Stosownie do tego przepisu „jeżeli poszkodowany, w przypadku szkody w mieniu, może zaspokoić roszczenie na podstawie umowy ubezpieczenia dobrowolnego, Fundusz wyrównuje szkodę w części, w której nie może być zaspokojona, wraz z uwzględnieniem utraconych zniżek składki oraz prawa do zniżek składki.” (...) wskazywał, że w toku postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez (...) S.A. w ramach łączącej powoda z tym zakładem ubezpieczeń umowy ubezpieczenia AC, powodowi został wypłacony kwota 30 374,78 zł jako koszt przywrócenia

pojazdu do stanu sprzed szkody. Okoliczność ta była bezsporna między stronami. Powołując się na wskazany przepis strona pozwana twierdziła, że ponosi ona odpowiedzialność w ramach różnicy, która nie mogła być z przyczyn obiektywnych pokryta w ramach umowy ubezpieczenia dobrowolnego. To powód powinien udowodnić, że nie mógł zaspokoić swoich roszczeń w ramach umowy AutoCasco. W piśmie procesowym z dnia 27 czerwca 2018 r. strona pozwana twierdziła, że powód nie udowodnił, aby skorzystał z drogi odwoławczej, a zakład ubezpieczeń odmówił uznania roszczeń powoda po rozpatrzeniu odwołania.

Sąd nie podzielił twierdzeń strony pozwanej, jakoby z przytoczonych okoliczności wynikać miał brak odpowiedzialności (...) za skutki zdarzenia z dnia 16 sierpnia 2016 r. Zgodnie z przepisem art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela – zgodnie z § 2 pkt 1 - polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Odszkodowanie, o jakim mowa w art. 805 k.c., nie jest tożsame z unormowaniem określonym w art. 361-363 k.c. W art. 805 k.c. mowa jest o „określonym odszkodowaniu”, czyli ustalonym wedle reguł ustalonych (określonych) w umowie ubezpieczenia i ogólnych warunkach ubezpieczenia. Dlatego odszkodowanie należne z polisy AC powinno być ustalane z uwzględnieniem wybranego przez ubezpieczającego wariantu ubezpieczenia. Do zawartej przez powoda umowy ubezpieczenia AC zastosowanie miały Ogólne Warunki Ubezpieczenia, z których wynikały określone zasady ustalania rozmiaru szkody całkowitej, m.in. stosowanie stawki za roboczogodzinę w wysokości 65 zł oraz stosowanie cen części alternatywnych a w razie ich braku stosowanie cen części oryginalnych jednak pomniejszonych o zużycie eksploatacyjne – w przypadku powoda było to pomniejszenie o 40%. Zgodnie z tymi zasadami (...) E. (...) ustaliła należne powodowi odszkodowanie z tytułu łączącej strony umowy dobrowolnego ubezpieczenia AutoCasco. Nie polegały też na prawdzie zarzuty (...), że powód nie wykorzystał trybu odwoławczego – to właśnie na skutek odwołania zakład ubezpieczeń dokonał dopłaty do już wypłaconego odszkodowania dodatkowej kwoty 1493,05 zł (k. 120).

Należy podkreślić, że ograniczenie zakresu odpowiedzialności (...) następuje tylko wtedy, gdy poszkodowany może uzyskać odszkodowanie za szkodę w mieniu z ubezpieczenia dobrowolnego, co oznacza, że poszkodowany, po wykazaniu niezbędnej aktywności służącej uzyskaniu należnego mu od ubezpieczyciela odszkodowania, odszkodowanie takie uzyska. (...) nie może jednak ograniczyć wysokości wypłacanego przez siebie odszkodowania, gdy ubezpieczyciel z jakichkolwiek przyczyn odmawia odszkodowania z ubezpieczenia dobrowolnego lub je umniejsza. Dotyczy to również sytuacji, gdy odmowa odszkodowania przez ubezpieczyciela lub ograniczenie jego wysokości jest skutkiem zawnionego niedopełnienia powinności ubezpieczeniowych przez ubezpieczonego (M. O., (...) obowiązkowe, Lex). Gdyby przyjąć odmienną interpretację omawianego przepisu art. 106 ust. 1 u.u.o., to prowadziłoby to do uprzywilejowania sytuacji poszkodowanych nie związanych w ogóle umową dobrowolnego ubezpieczenia AC, w stosunku do osób, które takie umowy zawarły, a zatem osób bardziej dbających o swoje interesy majątkowe.

Z powyższego wynika, że bezzasadny był również zarzut strony pozwanej dotyczący wygaśnięcia zobowiązania z uwagi na jego spełnienie przez (...) E. (...). (...) odpowiada bowiem za szkodę w pełnej wysokości, według zasad określonych w art. 361-363 k.c., gdyż zakres jego odpowiedzialności jest tożsamy z zakresem odpowiedzialności sprawcy. Natomiast zakres odpowiedzialności (...) E. (...) był w analizowanym przypadku ograniczony zasadami ustalania określonego odszkodowania przewidzianymi w umowie ubezpieczenia i ogólnych warunkach ubezpieczenia.

Po ustaleniu wszystkich przesłanek odpowiedzialności strony pozwanej, należało w dalszej kolejności zbadać rozmiar szkody powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 16 sierpnia 2016 r. Sąd nie mając wiadomości specjalnych w zakresie ustalenia kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu powoda, a tym samym wysokości rzeczywistej szkody i wysokości należnego z tego tytułu odszkodowania, dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej G. G.. Jak wskazał w opinii z dnia 13 marca 2018 r. biegły G. G., koszty naprawy z użyciem nowych oryginalnych części zamiennych O, technologii producenta, przeciętnych stawek w warsztatach samochodowych na terenie P. wyniosły 52 954,67 zł brutto. Z kolei koszty naprawy przy użyciu jedynej dostępnej alternatywnej części, tj. zestawu kleju szyby tylnej i przy zastosowaniu takich samych parametrów jak wyżej, koszty naprawy brutto wyniosły 52 745,28 zł. Bez względu na to, który wariant naprawy przyjąć, na rzecz powoda należało zasądzić w całości żadaną przez niego kwotę

21 142,54 zł. Biorąc bowiem pod uwagę kwotę odszkodowania wypłaconą mu przez (...) E. (...) z tytułu umowy AC (30 274,78 zł), przyznanie mu dalszej kwoty 21 142,54 zł oznacza, że łącznie wypłacone mu odszkodowanie z tytułu szkody z dnia 16 sierpnia 2016 r. wyniesie 51 417,32 zł, a więc nie przekroczy rzeczywistej wysokości szkody.

Roszczenie o zasądzenie kwoty 300 zł tytułem kosztów sporządzenia kosztorysu naprawy Sąd uznał za zasadne w całości. Do odszkodowania ubezpieczeniowego przy ubezpieczeniu OC znajduje zastosowanie, obowiązująca w prawie odszkodowawczym, zasada pełnego odszkodowania, która odnosi się do szkody wyrządzonej przez ubezpieczonego innej osobie. Odszkodowanie obejmuje wszelkie szkody a więc poniesione straty i korzyści, jakie poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2003 r., V CKN 308/01). Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004 r., III CZP 24/04, „odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego.” W niniejszej sprawie poniesiony przez powoda koszt sporządzenia prywatnego kosztorysu w wysokości 300 zł był obiektywnie uzasadniony i konieczny. Tylko w ten sposób powód, nie mający w tym zakresie specjalistycznej wiedzy, mógł wykazywać wysokość należnego mu odszkodowania. Zachodzi zatem normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem z dnia 16 sierpnia 2016 r. Skoro poniesienie wskazanego wydatku powód udowodnił załączoną do pozwu fakturą VAT, roszczenie w tym zakresie należało uwzględnić w całości.

Łącznie z tytułu kosztów naprawy pojazdu i kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji kosztów naprawy należało zasądzić na rzecz powoda kwotę 21 442,54 zł.

Podstawę prawną zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie stanowiły przepisy art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...). Zgodnie z tym ostatnim przepisem, Fundusz jest obowiązany zaspokoić roszczenie, o którym mowa w art. 98 ust. 1 i 1a, w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania akt szkody od zakładu ubezpieczeń lub syndyka upadłości (ust. 1). W przypadku gdy wyjaśnienie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności Funduszu albo wysokości świadczenia w terminie, o którym mowa w ust. 1, było niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w terminie 14 dni od dnia wyjaśnienia tych okoliczności, z tym że bezsporna część świadczenia powinna być spełniona przez Fundusz w terminie określonym w ust. 1. Przepisy art. 16 i 17 stosuje się odpowiednio (ust. 2). Odpowiedzialność za zwłokę w spełnieniu świadczenia ponoszą odpowiednio Fundusz i zakład ubezpieczeń, każdy w swoim zakresie (ust. 3).

Żądanie powoda o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od 31. dnia od otrzymania akt szkody od (...) S.A. nie mogło zostać uwzględnione w całości. Strona pozwana zarzucała, że powód nie dopełnił trybu dochodzenia roszczenia wobec (...) określonego w przepisie art. 108 ust. 1 i 2 u.u.o. i zarzut ten okazał się zasadny, wpływając na częściowe oddalenie żądania o odsetki.

Zgodnie z art. 108 u.u.o., uprawniony do odszkodowania zgłasza swoje roszczenia do Funduszu przez którykolwiek zakład ubezpieczeń wykonujący działalność ubezpieczeniową w grupach obejmujących ubezpieczenia obowiązkowe odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (ust. 1). Zakład ubezpieczeń, po otrzymaniu zgłoszenia roszczenia, przeprowadza postępowanie w zakresie ustalenia zasadności i wysokości dochodzonych roszczeń i niezwłocznie przesyła zebraną dokumentację do Funduszu, powiadamiając o tym osobę zgłaszającą roszczenie (ust. 2).

Wskazać należy, że powód nie zgłosił swojego roszczenia do Funduszu przez zakład (...), ale zgłosił roszczenie bezpośrednio do (...) E. (...) wyłącznie w ramach dobrowolnej umowy AC. W takiej sytuacji to postępowanie sądowe niejako zastępowało postępowanie likwidacyjne ustalające zakres odpowiedzialności zgodnie z wymogami o jakich mowa w rozdziałach 2 i 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, a zatem zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania, a nie odszkodowania według zasad ustalonych w dobrowolnej umowie AC. Zakres odpowiedzialności (...), w przypadkach określonych w przywołanej ustawie, jest analogiczny do zakresu odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu, zakreślonego przepisami teje

ustawy. Wobec tego w analizowanym przypadku Sąd uznał że odsetki należą się od dnia wyrokowania. Nie zmienia tego nawet fakt, że przed wytoczeniem powództwa powód wzywał (...) do zapłaty, skoro Fundusz nie ma jakiegokolwiek własnego zaplecza do analizowania zdarzenia szkodowego i ustalania zakresu odpowiedzialności. W tym celu został ustanowiony tryb zgłoszenia szkody do dowolnego zakładu ubezpieczeń, z zastrzeżeniem że roszczenie powinno być zgłoszone wobec (...). Mając na uwadze, że część roszczenia została rozliczona w ramach odpowiedzialności z dobrowolnego ubezpieczenia auto-casco, powód powinien wystąpić następnie do (...), w trybie przewidzianym w wyżej powołanym przepisie art. 108 u.u.o. Z uwagi na to, że powód nie dopełnił wskazanego trybu, Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia 12 lipca 2018 r., zaś w zakresie żądania odsetek przed tą datą powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu, gdyż powód uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania. Na zasądzoną od strony pozwanej kwotę 5190 zł składają się: opłata od pozwu 1073 zł, koszty zastępstwa procesowego 3600 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 500 zł wynagrodzenie za sporządzenie opinii biegłego wypłacone z zaliczki wpłaconej przez powoda.